

Marco Borsato, Afscheid

Voor altijd bij elkaar,
mijn armen om je heen,
mijn allergrootste liefde,
dat wist ik echt meteen,
De allerlaatste weken,
de dagen gingen snel,
dichtbij komt het afscheid,
moeilijk wordt het wel.

Zeg dat je niet hoeft te gaan, schat,
dat je aan mij echt genoeg had,
zeg dat je niet hoeft te gaan schat,
ga schat, want je moet, ik weet je moet.

Als het even kon dan,
bleef ik nog een nacht bij jouw,
als het even kon dan,
bleef iknog een nacht bij jouw,
dan zou ik zeggen dat ik op je wacht,
dat de toekomst naar ons lacht,
dan zou ik zeggen voor de zoveelste keer:
ik wil geen ander nooit meer.

De koffers staan al buiten,
de achterklep slaat dicht,
een laatste lange kus,
in het vroege ochtendlicht,
je kijkt me liefjes aan,
en pakt me stevig beet,
ik fluister in je oor,
dat ik je niet vergeet.

Zeg dat je niet hoeft te gaan, schat,
dat je aan mij echt genoeg had,
zeg dat je niet hoeft te gaan schat,
ga schat, want je moet, ik weet je moet.

Als het even kon dan,
bleef ik nog een nacht bij jouw,
als het even kon dan,
bleef iknog een nacht bij jouw,
dan zou ik zeggen dat ik op je wacht,
dat de toekomst naar ons lacht,
dan zou ik zeggen voor de zoveelste keer:
ik wil geen ander nooit meer.
Nooit meer zal ik voelen wat ik voel voor jouw,
ik hoop dat ik kan leven zonder jouw,
kom, ga nu maar, veeg je tranen weg,
en onthou heel goed dat ik van je hou,
van je hou.

Nee, nee, nee, je hoeft niet te gaan schat, neeeee...
Nee, nee, nee, je hoeft niet te gaan schat, neeeee...